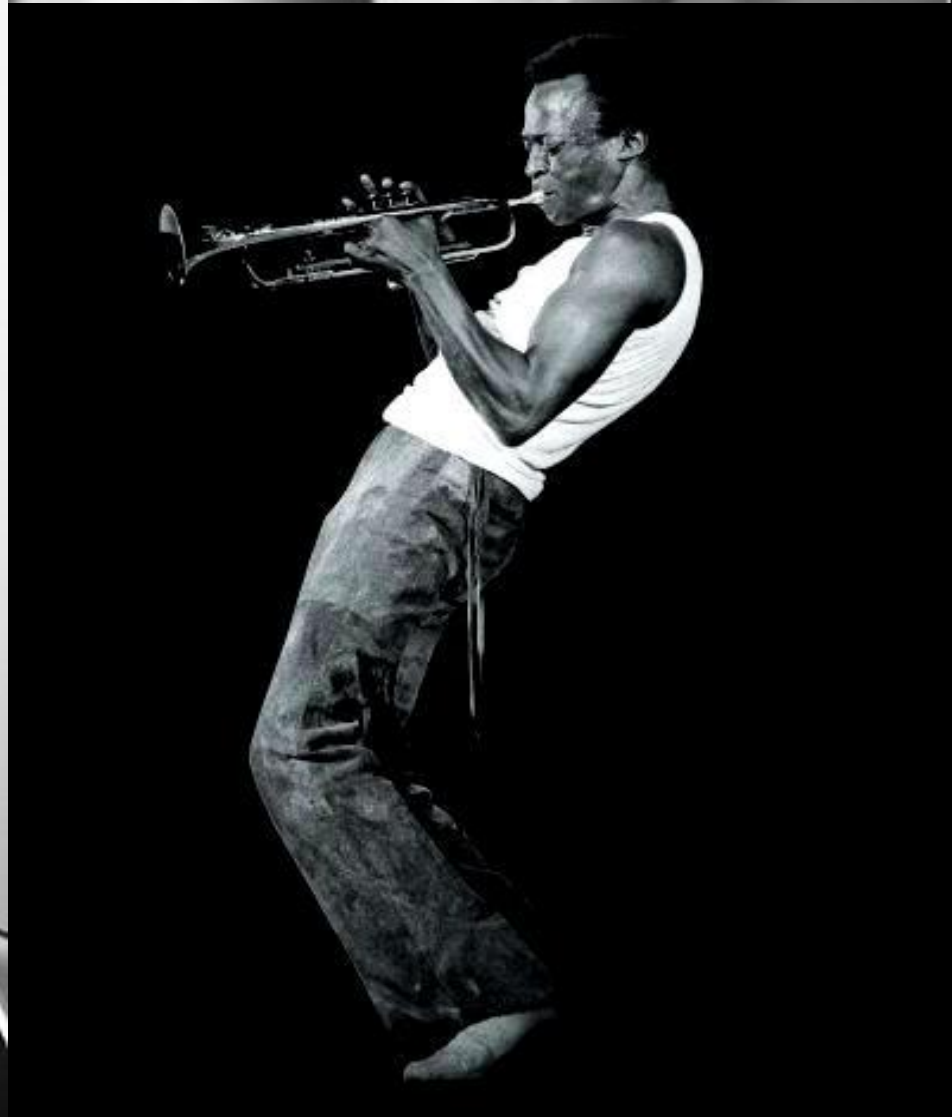

JAZZ

◎ **Джаз** (англ. *jazz*) — вид музичного мистецтва, що виник на межі XIX—XX століття в США як синтез африканської та європейської культур та отримав згодом повсюдне поширення.

Як музичний термін, слово «jazz» вперше з'явилося у 1915 році у зв'язку з білим оркестром, що грав у новоорлеанському стилі, пізніше — в назві новоорлеанського оркестру Тома Брауна — «Том Браун Диксиленд Джаз Бенд», після чого термін «джаз» швидко поширюється в Північній Америці, а згодом і по всьому світу.

Характерними рисами музичної мови джазу спочатку стали:

- ⦿ імпровізація,
- ⦿ поліритмія, заснована на синкопованих ритмах
- ⦿ унікальний комплекс прийомів виконання ритмічної фактури — свінг.

Дослідник виділяє 6 принципових джерел синтезу джазу:

- Ритми Західної Африки;
- Негритянські робітничі пісні (work songs, field hollers);
- Негритянські релігійні пісні (spirituals);
- Негритянські світські пісні (blues);
- Американська народна музика минулих століть;
- Музика менестрелів та вуличних духових

Розвиток джазу в Європі

Перед Другою світовою війною в Європі з'явилися власні майстри джазу, серед яких можна відзначити, наприклад Джанго Рейнхардта, як такого, що згодом справив суттєвий вплив і на розвиток джазу в Америці (США).

Джазові стилі

- Свінг
- Бі-боп
- Кул-джаз
- Hard Bop
- Modal jazz
- Free jazz
- Джаз-рок
- Acid-jazz
- Smooth jazz
- Nu jazz
- Latin jazz
- Marching jazz
- New Orleans
- Progressive jazz
- Регтайм

Проблеми джазової те

- На сьогоднішній день теорія джазової музики розвинена значно слабше, ніж теорія академічної музики, чому знаходять різні пояснення:
- Дуже швидкий розвиток джазу, що зробив величезний еволюційний шлях протягом 100 років свого існування.
- складнощами опанування неєвропейськими формами музики для європейського академічного музикознавства.
 - поширеним серед музикознавчої еліти відношенням до джазу, як до «несерйозної» музики.

БЛЮЗ

Витоки почалися з далеких часів виникнення рабовласництва на Американському континенті, ще з часів сформованої практики рабовласницької торгівлі та завезення робочої сили з Африки. Негри працювали в ті часи на плантаціях і як обслуговуючий персонал, виконували всю найбруднішу і невибагливу роботу. Великий поштовх до виникнення жанру послужила відміна в 1863 році рабства в США. Все це є витоками того, що ми зараз називаємо блюзом. Безсумнівно блюз потрібно вважати африканської народної культури з прогресом розвитку західної культури та соціалізації в ній чорного людини. Батьківщиною блюзу вважається дельта річки Міссісіпі.

- ◎ Сам же термін зустрічається лише в 1912 році, коли у світ виходить перша блюзова пластинка. Це був збірник традиційних блюзів, виданий відомим композитором і збирачем негритянського фольклору Вільямом Хенді, який увійшов в історію як «батько блюзів» Традиційний блюз також називається архаїчний і іноді глухе і виконується без акомпанементу.

КЛАСИЧНИЙ БЛЮЗ

- формування класичного блюзу завершилося десь у 20-х роках ХХ століття з появою ансамблів, які виконували блюзи. У ньому утвердилися характерні особливості, успадковані від музики афроамериканських негрів. У цей період блюз поступово виходить з африканських гетто і переходить у форму шоу-бізнесу. У цей період було повальне захоплення вокалістками, співаючими блюз. У 1920 р. негритянка Мемі Сміт записала на грамплатівку свій «Crazy Blues» і, на превеликий подив, платівка мала небувалий комерційний успіх. Фірни грамзапису, відчувши прибуток, накинулися на нову музику. Саме до 1921 р. формується тенденція і починається її реалізація в наступні 12 років. Почався блюзовий бум.

- У цей період, серед усього напливу «модних» блюзових виконавиць прийнято виділяти, насамперед Ма Рейні (Ma Rainey), яка закінчила виступати в 1935 році; Бессі Сміт (Bessie Smith), що вважалася критиками віхою в епосі блюзу.

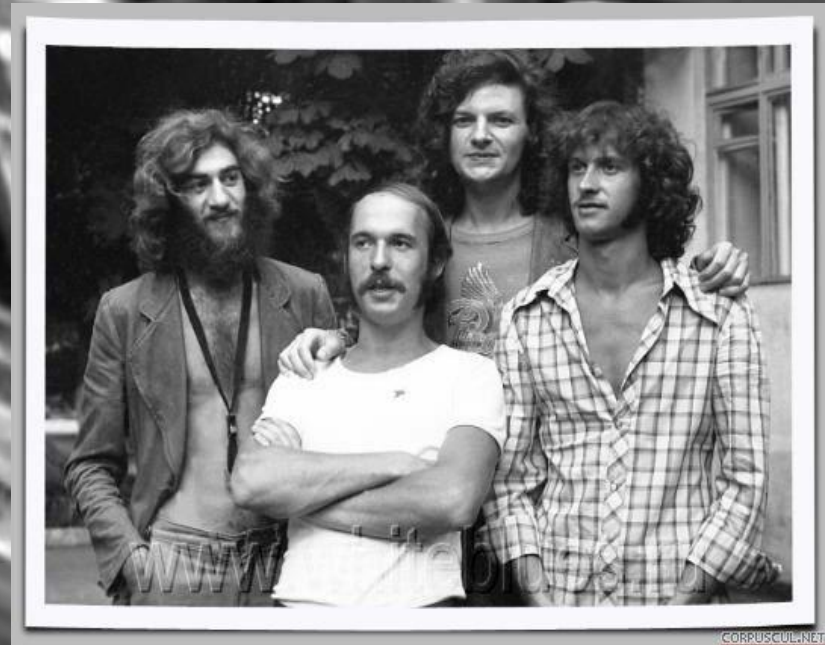

Серед інших відомих виконавців цього часу можна назвати Чарлі Паттона (Charley Patton), Блайнд Лемона Джефферсона (Blind Lemon Jefferson).

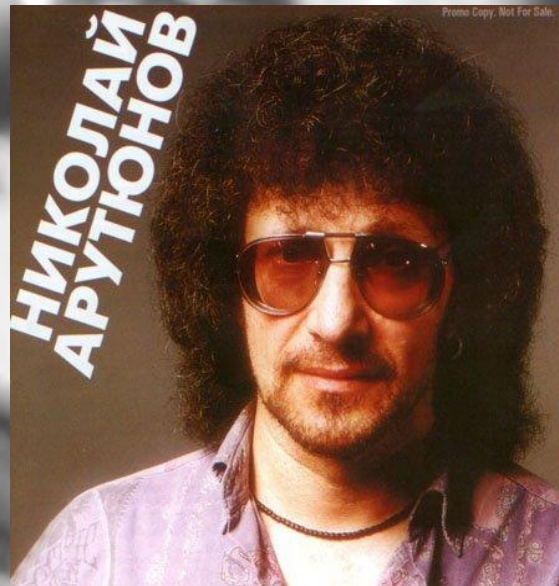

Блюз в СРСР і Росії

- У розвитку російського (радянського) блюзу було 3 етапи:
- На першому етапі російські слухачі знайомилися з блюзом через західний рок, тобто за допомогою «білих» груп, які відігравали блюз-рок. Саме така музика стала називатися блюзом. Кращим радянським блюзменів тієї пори був Олексій Бєлов, який створив у 1969 році групу Вдале придбання. Музика цієї групи була найбільш близька до американського блюзу. Таким чином поява блюзу в СРСР відноситься до кінця 60-х початку 70-х років

- Друга хвиля відноситься до 80 років, коли з'явилося більше як виконавців, так і слухачів блюзу, у яких було більше можливостей познайомитися з першоджерелами, був критичний погляд на попередників. Можна відзначити, що залучення інтересу до блюзу сприяв концерт Бі Бі Кінга в Москві в кінці 80-х. Найяскравішими виконавцями цього періоду були «Ліга Блюзу» і Сергій Воронов.

- Третій етап пов'язаний з появою «середовища існування» цього виду шоу-бізнесу - клуби. Оскільки блюз є клубна музика, не розрахована на стадіоні споживання. Падіння залізної завіси значно розширило асортимент блюзових альбомів у вільному продажу. Серед російських музикантів виконуючих блюз: Доктор Аграновський і група Чорний хліб, Євген Маргуліс

И П Я

за

УДОБНО!

